

Forslag

til

Lov om ændring i lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.

Fremsat den 3. oktober 1962 af *landbrugsministeren*.

I lov nr. 119 af 22. marts 1947 om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m. som ændret ved lov nr. 122 af 31. marts 1952, foretages følgende ændringer:

1. Lovens § 1, stk. 1, affattes således:

„§ 1. Ægproducenter må kun sælge æg til personer eller virksomheder, der af landbrugsministeren er autoriseret til at foretage kvalitetssortering af æg, og kun sådanne autorisationshavere må købe æg fra producenter. Denne bestemmelse gælder dog ikke for producenters salg af æg fra egen virksomhed direkte til forbruger til anvendelse i dennes private husholdning, såfremt levering foregår på producentens ejendom. Bestemmelsen gælder heller ikke for salg af æg bestemt til rugning, jfr. § 10, stk. 2. Enhver, der ønsker autorisation til at foretage kvalitetssortering af æg, skal gøre anmeldelse herom til landbrugsministeren, der kan meddele vedkommende autorisation hertil. Autorisationshaveren skal være i besiddelse af lokaler, der med hensyn til indretning og udstyr til æggenes behandling, herunder kvalitetssortering, er godkendt af Statskontrollen med Mejeriprodukter og Æg m. m. efter nærmere af ministeren fastsatte retningslinier. Ministeren kan foreskrive, at enhver autorisationshaver skal holde statskontrollen underrettet om samtlige ægsamlere, som autorisationshaveren benytter.“

Landbrugsmin. L.U.J. 21-9-1962/700³⁰.

2. Som nyt *stk. 2.* indføjes:

„*Stk. 2.* Udførsel her fra landet af æg samt køb af kvalitetssorterede æg til salg en gros må kun foretages af personer eller virksomheder, der af landbrugsministeren er autoriseret hertil.“

3. Som nyt *stk. 3.* indføjes:

„*Stk. 3.* De i stk. 1 og 2 omhandlede autorisationer kan meddeles på nærmere betingelser, herunder betaling af en årlig eller månedlig afgift, og for så vidt angår personer eller virksomheder, der er autoriseret til at foretage kvalitetssortering af æg, en afgift beregnet i forhold til den til vedkommende autorisationshaver indgåede mængde æg.“

4. Som nyt *stk. 4.* indføjes:

„*Stk. 4.* Ved salg forstås i denne lov tillige falbydelse, forhandling og fordeling samt levering af enhver art, herunder til og fra ægsalgskredse samt mellem filialer og afdelinger indenfor samme firma (selskab).“

5. Lovens § 1, stk. 2, bliver *stk. 5.* Ordene „Producenter og handelsorganisationer“ ændres til „Ægekspert-udvalget“. Stykkets sidste punktum udgår.

6. Lovens § 1, stk. 3, bliver *stk. 6.* Stykkets sidste punktum ændres til komma, efter hvilket indføjes: „samt om bestemmelserne i denne lov skal finde anvendelse på andre æg end hønseæg.“

7. Lovens § 1, stk. 4, udgår. Stk. 5 bliver stk. 7. Ordene „afleveres til kvalitetssortering“ ændres til „kvalitetssorteres“.

8. Lovens § 1, stk. 6, udgår. Som nyt stk. 8 indføjes:

„Stk. 8. De i stk. 1 omhandlede autorisationshavere skal for æg af sekunda eller ringere kvalitet betale vedkommende producent med en underpris i forhold til prisen på prima æg. Underprisen fremkommer ved fradrag i prisen på prima æg og fastsættes af ministeren efter indstilling af Ægekspportudvalget. Det er forbudt under nogen form at yde erstatning eller godtgørelse for de foretagne fradrag, og ministeren kan fastsætte de fornødne bestemmelser til kontrol med, at de foreskrevne fradrag foretages. Ministeren kan efter indstilling af Ægekspportudvalget foreskrive andre former for kvalitetsbetaling end her nævnt.“

9. Lovens § 1, stk. 7, bliver stk. 9. Ordene „jfr. stk. 3“ ændres til „jfr. stk. 6“.

10. Lovens § 2 affattes således:

„§ 2. Æg, der sælges efter at være blevet kvalitetssorteret, skal være prima, medmindre de sælges under anden betegnelse, jfr. stk. 2. Ministeren kan påbyde, at kun prima æg må udføres her fra landet. Ministeren kan forbyde de i § 1 omhandlede autorisationshavere at hængemme æg. Ministeren kan foreskrive, at de i § 1 omhandlede autorisationshavere skal mærke såvel æggene som emballagen på en af ham nærmere fastsat måde, ligesom han kan give nærmere forskrifter for emballagen og pak-

ningen. Æg, der er mærket som påbudt og anbragt i salgsemballage, samt æg, der er anbragt i salgsemballage med foreskrevet mærkning, anses som færdigpakke og skal opfylde de for salg givne bestemmelser.

Stk. 2. Æg, der har været underkastet særlig behandling eller har været opbevaret på særlig måde, f. eks. kølehusæg og præserverede æg samt klinkeæg, skal ved salg eller levering være mærket efter ministerens nærmere forskrift. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om behandling af æg.

Stk. 3. Ministeren kan foreskrive, at æg, der udføres eller sælges her i landet, skal sælges i nærmere af ham fastsatte vægt-sorteringer, ligesom han kan forbyde udførsel af æg under en af ham fastsat sorteringsvægt.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at regninger og følgesedler skal indeholde nærmere fastsatte oplysninger om æggene sortering og vægt.“

11. Lovens § 3 udgår.

12. Lovens § 10 affattes således:

„§ 10. Ministeren kan efter forhandling med Landsudvalget for Fjerkræavl fastsætte bestemmelser om kontrol med det avlsmateriale, hvorfra de af rugerierne anvendte æg hidrører, og pålægge rugerierne en afgift i forhold til produktionens størrelse. Ministeren kan endvidere pålægge enhver, der udfører æg bestemt til rugning, at betale en afgift i forhold til det udførte kvantum.

Stk. 2. Ministeren kan foreskrive en særlig mærkning for rugeæg.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Under den nugældende æglov kræves der autorisation til køb af æg fra producent til videre salg, medens køb af æg hos producent til eget forbrug i husholdning eller fremstillingsvirksomhed er frit. De nævnte autorisationshavere er 1) de autoriserede ægekspportører (for tiden ca. 60), som har den overvejende del af ægpakkerierne, 2) grossister (for tiden ca. 75), der forhandler de af dem kvalitetssorterede æg på hjemmemarkedet samt 3) æg-

samlere (i alt ca. 8 000), hvoraf over halvdelen alene leverer æggene videre til kvalitetssortering hos autoriseret eksportør eller grossist, medens resten — det drejer sig fortrinsvis om købmænd og brugsforeninger — også har et vist salg efter kvalitetssortering til deres detailkunder af de fra producenterne modtagne æg.

I medfør af den gældende æglov er der kun hjemmel til at foreskrive ugemærkning af æg, der eks-

porteres, men derimod ikke af æg, der sælges på hjemmemarkedet, og kun ægeksporthaverne kan pålægges afgifter, der sættes i forhold til kvantum modtagne æg, medens de nævnte hjemmemarkeds-grossister og ægsamlere kun kan pålægges en fast årlig afgift. Denne afgift, hvis formål er af administrativ-ordensmæssig karakter, har i en lang år-række været 20 kr.

Fra Ægeksporthaver-udvalgets side har der i den senere tid været ønske om at få skærpet lovens krav til æghandelens forskellige led med henblik på at få mulighed for dels at foreskrive ugemærkning af alle æg, der gennem handelen omsættes på hjemmemarkedet, dels at få adgang til at pålægge alle, der kvalitetssorterer æg til salg, afgifter på basis af modtaget kvantum æg.

Efter at der ved lov nr. 301 af 5. september 1962 om ændring af lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. er tilvejebragt hjemmel for gennemførelse af en forhøjelse af hjemmemarkedsprisen for bl. a. æg, er der fra landboorganisationernes og Ægeksporthaver-udvalgets side peget på, at sikring af gennemførelsen af en sådan ordning i høj grad vil være afhængig af, at der gennem en skærpelse af den gældende æglov skabes mulighed for, at æghandelen i højere grad, end tilfældet er nu, ledes over autorisationshavere, som i dertil egnede lokaliteter og med egnet udstyr kan gennemføre den fornødne kvalitetssortering, mærkning af æggene, bogføring m. v., og hos hvem afgiftsbetaling — herunder også afgiftsbetaling i medfør af fornævnte lov nr. 301 af 5. september 1962 — vil kunne undergives fornøden kontrol.

Den hjemmel, som søges tilvejebragt for ugemærkning af alle æg, der fremtidig omsættes i den almindelige handel, er foruden af ønsket om udvidet kvalitetssortering motiveret af den nødvendige kontrol med afgiftsbetaling.

Som en konsekvens af stramningen af æghandelen har man, som det fremgår af lovforslagets § 1, stk. 1, fundet det påkrævet at foreskrive, at ægproducenter kun må sælge æg til personer eller virksomheder, der er autoriseret til at foretage kvalitetssortering, medmindre det drejer sig om salg til rugning eller salg fra egen virksomhed direkte til forbrugere til anvendelse i disses private husholdning, og levering foregår på producentens ejendom. Producenters salg af æg udenfor ejendommen, f. eks. fra vogn eller ved torvesalg, vil således ikke være tilladt, ej heller salg fra ejendommen af sådanne æg til f. eks. fælleshusholdninger eller til næringsdrivende såsom bagere eller lignende til brug i disses erhverv.

Til lovforslagets enkelte ændringer skal i øvrigt bemærkes:

Til 1.

Der kan i det væsentligste henvises til foranstående bemærkninger med hensyn til begrænsningerne i producenternes adgang til at sælge æg udenom autorisationshavere. Der åbnes i øvrigt i bestemmelsen adgang til at stille krav til samtlige autorisationshavere med hensyn til deres lokaleforhold, hvilket under den hidtidige lov var begrænset til en gros-handelen.

Til 2.

Kravet om autorisation til udførsel af æg svarer til bestemmelsen i den hidtidige lovs § 3, stk. 1, medens kravet om autorisation til køb af kvalitetssorterede æg til salg en gros hænger sammen med ønsket om at få adgang til også at kunne gennemføre kvalitetssortering med dette led i handelen.

Til 3.

Der henvises til bemærkningerne i lovforslagets indledning. Det er i øvrigt tanken at lægge en større fast afgift end den nugældende på de i stk. 1 omhandlede autorisationshavere, dog således at afgiften fragår i den afgift, der beregnes i forhold til den til vedkommende autorisationshaver indgåede mængde æg.

Til 4.

Bestemmelsen indfører en udvidet definition af begrebet salg, for at lovens bestemmelser ikke skal kunne omgås ved oprettelse af filialer eller afdelinger indenfor samme virksomhed og for at udelukke tvivl om lovens gyldighed for de pågældende led i distributionen.

Til 5.

Bestemmelsen er indføjet, fordi Ægeksporthaver-udvalget skønnes at repræsentere de i disse forhold interesserede producent- og handelskredse.

Til 6.

Bestemmelserne svarer til det hidtidige stk. 3, men indeholder nu tillige en bemyndigelse for landbrugsministeren til at give lovens bestemmelser anvendelse på andre æg end hønseæg, f. eks. andeæg, dersom dette måtte blive anset for påkrævet.

Til 7.

Bestemmelsen svarer til det hidtidige stk. 5, men åbner adgang for en eventuel hurtigere gennemførelse af kvalitetssorteringen.

Til 8.

Bestemmelsen om fradrag for æg af sekunda eller ringere kvalitet svarer til bestemmelsen i det hidtidige stk. 6. Bestemmelsen om, at fastsættelse af fradraget i prisen på prima æg sker efter indstilling af Ægekseport-udvalget i stedet for som hidtil ægfradragsudvalget er indsat, fordi det skønnes, at Ægekseport-udvalget repræsenterer de fornødne erhvervsinteresser i dette spørgsmål, og at de hidtidige erfaringer har bekræftet dette. I sidste punktum indføres hjemmel for ministeren til at foreskrive andre former for kvalitetsbetaling, f. eks. præmiebetalinger, hvis sådanne under en eller anden form skulle vise sig ønskelige og praktisk gennemførlige.

Til 10.

Bestemmelserne i den nye § 2 svarer til den gældende lovs §§ 2 og 3 med de ændringer, der som anført i indledningen følger af ønsket om en skærpet kontrol og hensynet til den praktiske gennemførelse af en hjemmemarkedsordning. Der gives bl. a. her ved mulighed for at udvide kravene til mærkning af både æggene og emballagen. Efter den hidtidige lov kræves der ved salg her i landet kun mærkning af æg af sekunda eller ringere kvalitet.

Stk. 1, sidste punktum, er en bevisregel, som det

i praksis har vist sig nødvendigt at have, og hvori det fastslås, hvornår æg anses for færdigpakkede og dermed underkastet de gældende bestemmelser.

Stk. 2, sidste punktum, indeholder en ny bestemmelse om adgang til at fastsætte forskrifter for behandling af æg. Bestemmelsen anses for påkrævet, hvis der skulle blive tale om fremgangsmåder, som skønnes uhensigtsmæssige ud fra hygiejniske eller kvalitetsmæssige synspunkter.

Stk. 3 svarer i det væsentlige til de gældende bestemmelser, men indeholder dog hjemmel for ministeren til at foreskrive, at æg også på hjemmemarkedet kun må sælges i nærmere fastsatte vægtsorteringer.

Stk. 4 svarer i det væsentlige til de hidtidige bestemmelser.

Til 12.

Paragraffens 1. punktum svarer til den nuværende § 10 som ændret ved lov nr. 126 af 31. marts 1950. Samtidig er der indføjet en bemyndigelse for ministeren til at pålægge eksportører af rugeæg en afgift, hvilket er i overensstemmelse med organisationernes ønske om at få udgiften til avlsarbejde og fremme af eksport dækket på så bredt et grundlag som muligt.